

Samenvatting synodale gesprekken in het bisdom Breda

maart-april 2024

“Hoe kunnen we een meer synodale en missionaire Kerk zijn?” Op basis van deze vraag gingen parochies, religieuzen, katholieke lekenbewegingen en katholieke maatschappelijke organisaties de afgelopen maanden in gesprek. De gesprekken werden gehouden in het kader van de tweede fase voor de Bisschoppensynode over synodaliteit. In de pastorale zones van het bisdom Breda werden groepsgesprekken georganiseerd.

In de zones werden groepen van 8 tot 10 personen samengesteld. Elke zone koos een of meer thema's om in gesprek te gaan. De verslaglegging verliep volgens een vastgesteld format, waarvan onderstaande weerslag het resultaat is. Volgens de aanwijzingen uit Rome wordt van de verslagen van de verschillende gespreksgroepen een samenvatting opgestuurd ten behoeve van een landelijke synthese.

Er is een rijke oogst aan stemmen uit het bisdom. Hoopvol is dat ondanks korte tijd voldoende mensen aan gesprekken wilden deelnemen in deze 2e ronde. Goed herkenbaar was het geluid om gebruik te maken van alle talenten van mannen en vrouwen, en de vraag om vorming.

Inhoud

Thema 1 - Gedoopt-zijn als basis voor ons Kerk-zijn.....	2
Thema 2 - Vorming in een missionaire Kerk.....	2
Thema 3 - Deelname aan een verwelkomende Kerk.....	3
Thema 4 - Vrouwen in het leven en de zending van de Kerk.....	4

Thema 1 Gedoopt-zijn als basis voor ons Kerk-zijn

(3 gespreksgroepen)

- Doopsel is begin van groeiproces in geloof en in kerkelijke betrokkenheid, het geeft verantwoording – geroepen actief bezig te zijn met zending Kerk.
- Het samen-doen als geloofsgemeenschap, als een team, waar pastoor deel van is - niemand uitsluiten. 'Je weet niet welke weg God met mensen gaat, allemaal zijn we waardevol – geliefd kind van God'. 'Zet de verscheidene talenten in'.
- Aandachtig luisteren naar elkaar – specifiek naar de jong-gelovigen (in leeftijd èn in betekenis van jong in het geloof), er is veel wijsheid bij vrouwen.
- Trots zijn op ons geloof – uitdelen wat we ontvangen hebben; de vreugde, blijdschap van ons geloof met anderen delen. Dit uitdelen in tradities, gebruiken en veel rituelen, in verstaanbare taal – zichtbaar, hoorbaar, voelbaar – in daden uitdragen – ook door middel van de dragende kracht van gebed.
- Meermalen genoemd: sacrament van het Doopsel laten plaatsvinden in de zondagsviering; opname in de geloofsgemeenschap – en voor de aanwezigen is het een extra moment van bevestiging en hernieuwing van de doopbelofte en bewustwording van onze zending als gedoopten.
- 'Door het geloofsgesprek ontdekken we meer dan we dachten dat ons geloof/ons doopsel toch echt een fundament is van ons bestaan – je kunt blij zijn met het feit dat je gedoopt bent'.

Thema 2 Vorming in een missionaire Kerk

(4 gespreksgroepen)

- Meerdere mensen geven aan hoe belangrijk hun geloof is voor hun hele levensbestaan. De vreugde laten zien van het geloof met een positieve uitstraling. Door willen geven van je geloof, omdat het voor jou zoveel betekent.
- Er blijkt een grote wens tot *medebetrokkenheid* bij het doorgeven van het geloof. 'een heilige behoefte' om het geloof door te blijven geven.
- Vanuit je hart over het geloof kunnen praten; deze talenten in de vorming meer benutten.
- Meer ontdekken dat de Kerk een Kerk van vele talenten is; ruimte geven aan deze talenten; niet taakgericht, maar talentgericht werken.
- Spreken over God; God is Liefde – wens dat de Kerk de liefde van God verder vorm geeft.
- Het doorgeven van het geloof was vroeger een grotere vanzelfsprekendheid dan nu – getuigen van je geloof is niet altijd een vanzelfsprekendheid om te doen.
- Voor jongeren is het moeilijk om, in onze geseclariseerde samenleving, betrokken te blijven bij de Kerk.
- Van groot belang is het om gezinnen te helpen; het geloof laten klinken in de gezinnen, hen ondersteunen. Een moeder noemt hoe belangrijk het voor haar is om te vieren in de geloofsgemeenschap – niet in aparte peuter- en kleutervieringen; juist de gezamenlijkheid, met meerdere generaties is belangrijk.

- Het belang van het gebed wordt door meerdere deelnemers benoemd en beaamd als cruciaal voor een levende geloofsgemeenschap.
- Gemist worden plekken waar je mensen gemakkelijk mee naar toe kunt nemen, waar mensen kunnen groeien in geloof; eenvoudig, laagdrempelig.
- Meer open staan als Kerk voor nieuwe mensen, nieuwe ervaringen, gelovigen uit andere culturen, de muren weg: belangrijke voorwaarde om de Geest te laten waaien.
- Missionair zijn is ook in je daden; klaar staan voor de mensen in je omgeving, steun en bevestiging geven. Je inzetten voor de samenleving gaat vaak stilletjes.
- De verschillende bewegingen in de Kerk (Charismatische vernieuwing, Sant'Egidio etc.) worden genoemd als plaatsen waar mensen gevormd worden in bepaalde charisma's. Zij hebben, ieder in hun eigenheid, ervaring met missionaire Kerk en daarom hebben ze veel te geven.

Thema 3 Deelname aan een verwelkomende Kerk

(7 gespreksgroepen)

- Welkom bij binnenkomst, buiten vieringen elkaar kennen en op elkaar letten, gemist worden als je er niet bent, herkent worden als je weer komt, in je eigen taal aangesproken worden, ontmoetingsmomenten, begrijpelijke viering, 'aan de hand' genomen worden als je nieuwer bent - gebruiken die soms anders zijn (ons daarvoor openstellen en uitleg geven waar ze een ander niet bekend zijn).
- Migranten welkom heten en ruimte bieden voor en leren van hun gewoonten en gebruiken.
- 'Misschien heeft een verwelkomende Kerk ook te maken met een Kerk die durft te laten zien wat je raakt en die daarover ook durft te praten'.
- De ander vrij laten is belangrijk – iedereen is anders en mag anders zijn.
- Andere manieren dan vroeger vinden om het geloof van generatie tot generatie door te geven aan elkaar.
- Jongeren zijn gevoelig voor rituelen, symbolen, aanbidding, tradities, vastigheid, het mystieke.
- Alpha bijeenkomsten worden meermalen genoemd als mooie vorm van vorming-luisteren-geloofsgemeenschap zijn.
- Als Kerk de mensen zien: 'Ik zie jou!'.
- Betere zorg hebben voor twee groepen: LHBTIQA+ en gescheiden mensen; omarming van deze groepen – hen niet 'gedogen' of aan de rand mee laten doen- hen niet uitsluiten voor kerkelijke functies (wordt meermalen genoemd).
- Meer aandacht hebben voor de kwetsbaren in de samenleving – caritas – de armen – diaconale activiteiten.
- Lekenteam voor pastorale/sociale contacten; zorg dragen voor elkaar bij rouw/ ziekte/ problemen.

Thema 4 Vrouwen in het leven en de zending van de Kerk

(7 gespreksgroepen)

- Wisselende ervaringen van zich wel gezien en gehoord en gesteund weten als vrouw in de Kerk, ook door pastores en daar tegenover de lat van overheersend gedrag, de pastoor is de 'baas', mannelijk perspectief dat overheerst, mannen die voorrang krijgen in taken in de Kerk,
- Het verlangen bij te dragen – met de talenten die je hebt – aan de zending van de Kerk overheerst – ruimte en mogelijkheden krijgen.
- Disbalans tussen mannen en vrouwen in de Kerk en in de liturgie – mannencultuur.
- Meer zichtbare rol van de vrouwen in de Kerk:
 1. In de ambten:
 - Een eerste nieuwe stap dat vrouwen de gewijde functie van diaken kunnen gaan bekleden.
 - Ook nieuwe gewijde ambten creëren, voor zowel mannen als vrouwen, gericht op zending; vanuit het hart naar buiten treden met de vreugde van het Evangelie.
 - Blijven bidden voor mogelijke wegen naar de gelijke toegang van zowel mannen als vrouwen tot gewijde ambten.
 2. In de liturgie:
 - Vrouwelijke voorgangers terug laten komen, voor het voorgaan in uitvaarten en nazorg van nabestaanden.
 - Doopvoorbereiding door vrouwen.
 - Investeer in verschillende vormen van vieren (waarbij mannen en vrouwen voorgaan).
- Het verplichte celibaat afschaffen wordt ook meermalen genoemd.
- Uitwisseling tussen verschillende groepen (mannen en vrouwen) is belangrijk, elkaar in je kracht zetten – vaker met elkaar in gesprek gaan, gedachten uitwisselen, meer naar elkaar luisteren als mannen en vrouwen.
- Waardigheid van de vrouw erkennen en hun kracht. Geef hen ruimte om iets te betekenen in de Kerk. Vrouwen zijn meer emotioneel betrokken, meer verbindend, anders in het voorgaan, vrouwen wisselen makkelijker uit. Mannen en vrouwen zijn aanvulling voor elkaar. Hierin ook rol van de vrouwen zelf; 'We werken er als vrouwen aan mee dat ze ons niet als gelijke zien'.
- Zorg voor goede balans tussen vieren, vormen en voeden.
- Zet in op diaconale activiteiten, op kleine geloofsgroepen voor het doorleven van het geloof. Activiteiten waarvoor parochianen echt medeverantwoordelijk zijn met een grote rol van de vrouw hierin. Denk aan: Bijbelavonden, studiegroepen, geloofsvorming, gebedskringen, volwassenencatechese, ouder-kindercatechese, met mensen in gesprek gaan.
- Zorg voor spirituele vorming in kleine groepen, o.l.v. gekwalificeerde mannen en vrouwen. Gekwalificeerd is: met capaciteiten, talent, een doorleefd geloof, levenswijsheid en verbindende en relationele capaciteiten. Geloof vanuit het hart belangrijker dan geloofskennis vanuit het hoofd.

- Behoefte aan vorming – in gewone taal – hoe het Woord van God toepassen op het dagelijks leven - door geloofsvorming groeien in geloof, en persoonlijke ontwikkeling.
- Leg accent op de boodschap van het Evangelie – niet de dogma's.
- Meer vrouwen in beleidsfuncties binnen de Kerk, in alle geledingen van de Kerk.
- Bij terugkomen in Kerk – is er behoefte aan een stap (opnieuw gedoopt worden kan niet); ontwikkel hiervoor nieuwe rituelen, betrek vrouwen daarbij.